

La realitat s'ha aclarit

I va fer un pet! I va fer un pet! I no quedà ni un pam de net!

De petit cantàvem a l'escola una cançó amb la tornada que acabo d'escriure, una tornada que de tant en tant em ressona al cap i em retorna a quan jugàvem i rèiem i gaudíem de la inconsciència infantil.

Aquesta tornada m'ha vingut al cap en veure com ha acabat el govern sorgit de les eleccions del 14 de febrer del 2021, un govern en teoria més independentista que mai i amb una de les condicions que molts havien posat sobre la taula: superar el 50% dels vots. Però això, que hauria d'haver donat força i empena per aconseguir una legislatura productiva per tornar a posar les bases per guanyar el conflicte nacional enfront de l'Estat espanyol, només ens ha portat més partidisme i un retorn (lamentable) a les suposades bondats de l'autonomisme.

I aquest pet, lluny de ser un problema, crec que ha aclarit el panorama nacional. S'ha vist clarament que és impossible anar units si els objectius no són els mateixos; s'ha comprovat que moltes de les proclames i les presses anteriors eren només una excusa per arribar a dalt de tot del poc poder autonòmic i així poder repartir molles per tal de rebre aplaudiments i ser protagonistes dels flaixos i els semàfors verds del periodisme més mesell i pretesament assenyat.

Ara que hem celebrat 5 anys de l'1 d'octubre, dia que agradi o no, va canviar el país per sempre més, cal que el panorama electoral també es clarifiqui. I com anem veient en cada elecció, si algú busca les respostes en el passat autonòmic només aconseguirà eixamplar la base de l'abstenció i el tansemenfotisme. Després de tants anys picant pedra i augmentant el suport per la independència, aquestes ànsies de tornar al fals oasi català, a voler repetir les accions del pujolisme fins i tot pels seus màxims rivals, és un autèntic tret al peu que a mitjà termini només provocarà més frustració i desencís. Cal tornar a llegir el passat més proper i veure que només s'eixampla la base confrontant i acceptant que els marges on ens permet viure l'estat (govern qui governi) són patètics i folklòrics. Ens cal acceptar la realitat i treballar, des dels governs locals a la Generalitat, per tal de sortir d'aquesta roda de hàmbster que ens ha posat Espanya.

El pet ha donat la possibilitat que els que s'han quedat a Govern mostrin els seus objectius reals. Ara cal que els de fora siguin també clars i no s'enganyin buscant un fals pragmatisme que ens està destruint i espanyolitzant més que mai.